U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **C. R. G. D.**, zastoupeného advokátem Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., Španělská 2, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 28. 12. 2021, čj. OAM-73/ZA-ZA04-P06-PD1-R2-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2024, čj. 2 Az 8/2022 - 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce, státní příslušník Kubánské republiky, přicestoval do ČR v roce 2015 a požádal tu o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce tvrdil, že byl pronásledován z důvodu svých protirežimních postojů a pro politickou činnost jeho strýce a tety (žalobce vyloučili z vysoké školy, a poté, co odmítl dále uplácet, mu zabavili obchod s oblečením a vzali ho do vazby). Dále žalobce vyjádřil obavu, že bude po návratu na Kubu uvězněn (odcestoval záhy poté, co byl z vazby propuštěn na kauci, hrozí mu mimo jiné obvinění z vlastizrady). Uvedl také, že jako homosexuál se na Kubě necítí dostatečně chráněný (úřad, který má příslušníkům sexuálních menšin pomáhat, ve skutečnosti nefunguje).

[2] Ministerstvo vnitra žalobci udělilo doplňkovou ochranu na dobu dvou let. Dospělo k závěru, že situace na Kubě nezaručuje žalobcův bezpečný návrat – Kuba stále neumožňuje některým osobám vycestovat, členy disentu svévolně zadržuje a ve věznicích nezajišťuje vhodné podmínky.

[3] V březnu 2017 žalobce požádal o prodloužení doplňkové ochrany. Ministerstvo mu ji neprodloužilo: díky novelizaci kubánského migračního zákona (z října 2012) se totiž už

nebylo třeba obávat toho, že by žalobce byl za svůj dlouhodobý pobyt v zahraničí po návratu nějak postihován. Ostatně žalobce Kubu na několik dní navštívil, aniž čelil jakýmkoli problémům při získání pasu, návštěvě samotné či návratu. Ministerstvo vyloučilo, že by žalobci hrozila vážná újma v důsledku jeho sexuální orientace.

[4] Městský soud v Praze rozhodnutí ministerstva zrušil (rozsudkem ze dne 10. 3. 2020, čj. 2 Az 68/2017 - 52). Ministerstvo totiž aktuální informace neporovnalo s informacemi z doby, kdy byla žalobci doplňková ochrana udělena. Městský soud ministerstvu také vytkl, že z žalobcovy třídenní návštěvy jeho vážně nemocné příbuzné dovodilo, že se žalobce už neobává návratu na Kubu. Soud ministerstvu uložil, aby se zabývalo tím, zda žalobci nehrozí policejní represe v důsledku jeho podnikatelských aktivit či z důvodu politické činnosti jeho příbuzných.

[5] Ministerstvo provedlo doplňující pohovory, zajistilo další podklady a doplňkovou ochranu žalobci opět neprodloužilo (rozhodnutím z prosince 2021). Některá žalobcova tvrzení přitom ministerstvo označilo za nevěrohodná – zpochybnilo politickou činnost žalobcova strýce a tety (žalobce někdy uváděl, že emigrovali do USA, jindy, že žijí na Kubě), zájem kubánských orgánů o žalobcovu osobu (žalobce předložil zfalšovaná předvolání) a žalobcovo podnikání (uváděna byla různá data zahájení a ukončení, lišily se popisy událostí souvisejících se zabavením obchodu). Městský soud tentokrát žalobu proti rozhodnutí ministerstva zamítl.

[6] Žalobce (*stěžovatel*) se nyní proti rozsudku městského soudu brání kasační stížností. Rozsudek je podle stěžovatele nepřezkoumatelný; napadené rozhodnutí ministerstva nerespektuje závazný právní názor obsažený v předchozím rušícím rozsudku; a závěr, že po udělení doplňkové ochrany na Kubě nastala zásadní změna v přístupu k vracejícím se emigrantům, není správný. Mimo to ministerstvo postupovalo v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 13. 7. 2016, čj. 1 Azs 111/2016 - 32, a městský soud mu to nevytkl; stěžovatel poskytl listiny osvědčující zájem o jeho osobu ze strany kubánské policie a jejich pravost nebyla hodnověrně zpochybněna.

[7] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně neuvádí, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou NSS či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit dosavadní judikaturu.

[10] Pro přijatelnost kasační stížnosti by mohlo svědčit stěžovatelovo tvrzení, že se městský soud bezdůvodně odchýlil od rozhodnutí NSS ve věci 1 Azs 111/2016. Toto tvrzení však není pravdivé. V uvedené věci NSS zrušil rozhodnutí městského soudu

(a ministerstva) mimo jiné proto, že za nevěrohodná byla označena tvrzení, která podle NSS byla naopak přiměřeně pravděpodobná (stěžovatel tehdy uvedl řadu podrobností a doložil i hodnověrný obrazový materiál). V projednávané věci však za nevěrohodná byla označena tvrzení, která stěžovatel v průběhu času měnil a buď je nedoložil nijak, nebo zfalšovanými dokumenty (k pravosti dokumentů se vyjadřoval zastupitelský úřad ČR na Kubě, jejich znění označil za netypické, na dokumentech od různých institucí byla stejná razítka, navzdory tvrzenému doručení poštou chyběly stopy po ohybu atp.).

[11] Přijatelnost kasační stížnosti nezakládá ani stěžovatelovo tvrzení, že ministerstvo nerespektovalo závazný právní názor obsažený v rušícím rozsudku městského soudu. Ani toto tvrzení totiž není pravdivé. Městský soud rušícím rozsudkem nezavázal ministerstvo k tomu, aby stěžovateli doplňkovou ochranu prodloužilo. Jen ministerstvu uložil, aby vysvětlilo, jak se situace na Kubě změnila a proč stěžovateli nehrozí vážná újma z důvodu jeho podnikání a politických aktivit jeho příbuzných. To ministerstvo udělalo. NSS ve shodě s městským soudem připomíná, že dopad formální změny předpisů na skutečné zacházení s navracejícími se kubánskými emigranty lze hodnotit až s časovým odstupem; proto je v pořádku, že důvodem neprodloužení stěžovatelovy doplňkové ochrany byly také předpisy účinné už v době jejího udělení (viz judikaturu citovanou v bodě 45 napadeného rozsudku).

[12] Konečně ani závěry městského soudu nesvědčí o přijatelnosti kasační stížnosti, byť s nimi stěžovatel nesouhlasí. Městský soud se totiž nedopustil hrubého pochybení při výkladu práva. Doplňkovou ochranu nelze prodloužit, pokud už cizinci v domovském státě nehrozí vážná újma. Z podkladů shromážděných v projednávané věci vyplývá, že vracejícím se emigrantům už na Kubě vážná újma nehrozí; doplnění podkladů stěžovatel nenavrhl. Není ani proč se domnívat, že stěžovateli hrozí vážná újma z jiného důvodu. Stěžovatelovy obavy z toho, že bude po návratu na Kubu uvězněn, nejsou podle soudu namístě. Stěžovatel dosud nebyl z ničeho obviněn (ačkoli se zfalšovanými dokumenty snažil doložit opak), Kubu dvakrát letecky (oficiální cestou) opustil, nic nenasvědčuje tomu, že by mu po návratu hrozilo uvěznění.

[13] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu žádné náklady nevznikly. NSS stěžovateli ustanovil zástupce, jehož odměnu a hotové výdaje hradí stát. NSS proto rozhodl o odměně a nákladech ustanoveného zástupce, jejichž celková výše činí 8 228 Kč a je tvořena těmito částkami:

- odměnou advokátovi za zastupování v řízení o kasační stížnosti, tj. za dva úkony právní služby (převzetí věci, doplnění kasační stížnosti). Odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) činí 2 x 3 100 Kč [§ 7 bod 5; § 9 odst. 4 písm. d); § 11 odst. 1 písm. b), d) advokátního tarifu]. Ke každému ze dvou

úkonů právní služby je třeba připočíst 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To dohromady činí 6 800 Kč.
– částkou DPH ve výši 21 % z vypočtené odměny a paušálních náhrad, kterou je advokát coby plátce DPH povinen odvést; ta činí 1 428 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu